

CÔNG PHU NIỆM PHẬT

114. V. Tôi đã làm lễ nhập môn, đã thọ qui giới, bây giờ phải làm thế nào ? Đây là điều cần hơn hết, ông nên chỉ thẳng cho tôi thì hành đúng với Phật-pháp, khỏi nhọc lòng tôi kiếm kinh này kinh nọ lòng dưng, phí mất nhiều thì giờ mà chậm kết quả !

D. Trước khi giải đáp, xin ông vui lòng cho tôi biết ý thích của ông muốn làm một người tín-ngưỡng tâm thường, hay là một đệ tử chọn-chánh đứng-dẫn của nhà Phật ?

115. V. Tôi muốn làm một người tu-hành đứng-dẫn, một đệ-tử chọn-chánh của nhà Phật, một giáo-đồ trung-thành của T. Đ. C. S. P. H. V. N. ; vậy phải làm thế nào ?

D. Tôi xin thành-thực nói ra cái pháp vừa với sở nguyện của ông. Vậy thì ông phải ăn chay, phải niệm Phật công-phu tham-thiền ...

116. V. Ngoài bốn phần trên đây, còn có bốn phần gì khác nữa chăng ?

D. Ông phải y theo kỷ-luật của Giáo-hội, phải đoàn-kết tương-thân tương-ái giữa hội-viên và thiện-tín của Giáo-hội. Phải năng tới lui Hội-quán, hoặc Trung-Tông, hoặc Chi-ngành, để học hỏi giáo-lý và công việc làm của Giáo-hội.

117. V. Tôi mới vô học đạo, phải ăn chay cách nào ?

D. Việc ăn chay đối với người tại gia cư-sĩ không ép, đầu mới tu hay tu lâu cũng vậy, muốn ăn kỳ hay ăn thường tùy ý.

118. V. Ăn chay kỳ là sao ?

D. Ăn hai ngày, hoặc sáu ngày, hoặc mười ngày, gọi là ăn chay kỳ.

119. V. Cách thức niệm Phật làm sao ?

D. Niệm Phật có nhiều cách, nhưng thông dụng hơn hết là niệm sáu tiếng « Di Đà », bất cứ lúc nào, giờ nào, đi, đứng, nằm, ngồi, ăn uống, ngủ, nghỉ đều niệm được cả.

120. V. Sự niệm Phật có ý nghĩa gì, hay là một bí-quyết ?

D. Sự niệm Phật rất có nhiều ý nghĩa, mà cũng là một bí-quyết.

121. V. Ý nghĩa niệm Phật như thế nào ?

D. Niệm Phật có ý nghĩa là diệt vọng-tâm, tức là làm cho lòng mình được trong-sạch (thanh-tĩnh). Đó là ý nghĩa chánh ; xấu tất hư, nào tâm tham lam, tâm nóng giận, tâm ham muốn vô lối, tâm ghen-gheét, v. v. ...

Nhiều người tu hành, mà không hiểu ý nghĩa của sự niệm Phật như vậy, cho nên chứng nào tật nấy vẫn còn nguyên, các thói xấu tật hư chẳng những không bớt, trái lại còn tăng thêm là khác.

122. V. Như tâm niệm Phật là sao ?

D. Đây là thuộc về công phu bên trong, chẳng phải mới tu hay tu lời thôi, hoặc niệm Phật ngoài miệng, mà được. Phải hết sức tinh-tấn, cách niệm Phật đứng cho xen hở, đầu cúi, đứng, nằm, ngồi, ăn uống, làm việc gì cũng không quên. Nhất là phải gắng công traui dồi các thói xấu tật hư và dứt lòng ham-muốn. Niệm được như vậy một thời gian, tâm liền sáng tỏ. Tới chừng đó không niệm cũng như niệm, niệm cũng như không niệm. Là vì ngoài đức Phật ra, tâm không còn có một niệm tưởng gì khác nữa. Khi đó tâm ta là Phật, Phật là tâm của ta, Phật với ta không một không hai, không riêng không khác.

123. V. Ngoài đức Phật ra, tâm ta không còn một niệm tưởng gì khác, có phải thuộc về khổ định chăng ?

D. Không. Bởi vì còn niệm tưởng Phật thì đầu phải là khổ định. Khổ định là dứt tuyệt không còn một niệm tưởng gì nữa, đầu niệm tưởng Phật cũng không còn, mới gọi là khổ định.

124. V. Niệm nghĩa là gì ?

D. Niệm là tưởng nhớ, tưởng nhớ có nhiều cách, hoặc tưởng đến hồng danh của Phật, tức là niệm sáu tiếng Nam-Mô A-Di-Đà-Phật, hoặc tưởng nhớ đến hình-ảnh của Phật, hoặc tưởng nhớ công-đức của Phật đã ban ân-hộ-cho chúng sanh v. v. ...

125. V. Tưởng nhớ như vậy có phải là qui y Phật bề ngoài chăng ? Có phải là làm theo sự tưởng bề ngoài chăng ?

D. Không. Tưởng nhớ Phật như vậy, thuộc về nội tâm. Một mặt tưởng như thế, một mặt traui-dồi đức-hành, chỗ có phải chỉ lo cúng vải, cầu phước, cầu tự đầu mà gọi là qui y Phật bề ngoài và làm theo sự tưởng bề ngoài ?

126. V. Cách thức niệm Phật như vậy thuộc về bậc nào ?

D. Bực trung.

127. V. Còn bực thượng niệm Phật như thế nào ?

D. Bực thượng niệm chọn-như cũng gọi là niệm Phật.

128. V. Tại sao niệm chọn-như mà cũng gọi là niệm Phật ?

D. Bởi vì chọn-như là Phật, Phật là chọn-như. Niệm chọn-như tức là niệm Phật vậy.

129. V. Niệm là tưởng nhớ. Nếu còn có cái lòng tưởng nhớ đến chọn-như, tức là còn có cái « tâm sanh », hề có tâm sanh thì lẽ tự nhiên có « tâm diệt ». Tâm còn sanh-diệt như vậy mà bảo là bực thượng ư ?

D. Trong lúc niệm, không có cái tâm năng niệm và chọn-như sở niệm (hay là ông Phật sở niệm), nghĩa là không mê chấp theo sự niệm tưởng chọn-như hay niệm tưởng Phật, thì đầu phải là có tâm sanh. Nếu « tâm sanh » không có thì « tâm diệt » cũng không.